

[Christmas Møller.]

samling af Værdier. Det havde været rimeligt, om det ærede Medlem havde nævnt, hvilke Monopoler og Særrettigheder det ærede Medlem vil vende sig imod. Naar det ærede Medlem nu stiller en Forespørgsel og giver Udtryk for, at han og hans Parti vil ophæve Skattebyrden her i Landet, har man Ret til at stille det ærede Medlem et Par Spørgsmaal. For det første: Hvorledes vil det ærede Medlem behandle den sociale Lovgivning? Det ærede Medlem og hans Parti stemte jo for Socialreformen i 1933. Paa det Finanslovsforslag, der foreligger til Behandling, har Socialministeriet under § 15 et Budget paa 155 Mill. Kr., i alt Fald for den største Dels Vedkommende refererende sig til den Socialreform, som det ærede Medlem sammen med andre har stemt for, og som de maa tage et Ansvar for. Mit Spørgsmaal er fuldkommen enkelt og ligetil: Hvorledes vil man skaffe det Beløb, som skal til, til den sociale Lovgivning? Det ærede Medlem agiterer med, at Skatterne skal ophæves, men det ærede Medlem vil vel ikke paastaa, at Alderen bliver mindre, at Invaliditeten bliver mindre, at Kravene om sociale Foranstaltninger i det store og hele bliver mindre? Det ærede Medlem vil jo komme med nogle Paastande om Arbejdsløshedens Bekæmpelse — det skal jeg lade ligge i denne Forbindelse, det er ikke den største Del af de sociale Udgifter. Det dobbeltbundede i det ærede Medlems Agitation kommer frem her, hvor det ærede Medlem og hans Parti paa den ene Side agiterer mod Skatterne, medens de paa den anden Side har stemt for Socialreformen i 1933.

Og jeg tager et andet stort Omraade paa Finansloven: Undervisningsministeriets Budget, § 21. Undervisningsministeriets Budget er paa 74 Mill. Kr. Skolen alene er ca. 50 Millioner, og vi ved, der er Skoleudgifter ogsaa andre Steder. Det ærede Medlem og hans Parti sagde i sidste Rigsdagssamling, at de havde Sympati nærmest for Venstres Stilling til Skolelovene, altsaa for en Stilling, som man ikke karakteriserer forkert, naar man siger, at man vil en Skoleordning, som det offentlige har overmaade megen Udgift af. Saa kan vi strides om, hvorvidt man vil have den øgede Udgift o. s. v., det lader jeg naturligvis ligge, men hvorledes vil det ærede Medlem og hans Parti, som altsaa har Sympati for Venstres Stilling: at naturligvis skal det offentlige tage en betydelig Udgift her, hvorledes vil det ærede Medlem og hans Parti ordne den Sag?

Alene disse to Spørgsmaal paa Skatternes Omraade er efter min Opfattelse tilstrækkeligt til at karakterisere, hvad det er der foregaar, nemlig en Agitation, som siger til Befolkningen, at de kan blive fri for den ene og den anden Byrde, for næsten alle Byrder og i ganske særlig Grad blive fri for Skattebyrden, medens det samtidig kan paavises, at naar vi kommer til Spørgsmaalet om en Række af Udgifterne, og af dem, der er mest tyngende, har det ærede Medlems Parti aldrig turdet tage den Stilling, at disse Byrder ikke skulde bæres af Helheden, ikke skulde bæres af det offentlige.

Jeg kan for mit Vedkommende sige, at vi kan ikke stemme for den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har stillet. Vi vil foreløbig indtil videre se, hvordan Forhandlingen udvikler sig. Foreløbig skal der jo sikkert ikke stemmes i dette høje Ting.

Steen: De Problemer, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen under denne Debat har rejst, er efter min Opfattelse Problemer og Spørgsmaal, som det ærede Medlem havde al rimelig Lejlighed til at beskæftige sig med under den Finanslovdebat, der endnu ikke er afsluttet, og jeg maa erkende, at jeg staa derfor noget uforstaaende over for, hvorfor det ærede Medlems Parti, paa hvis Vegne jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har talt, netop har valgt Forespørgselens Form. Det, der var Hovedemnet, de stedfundne Prisstigninger, har paa ingen Maade undgaet hverken Regeringens eller Det radikale Venstres Opmærksomhed, og hvad vi har at sige om dette Spørgsmaal, har jeg tilladt mig at sige under Finanslovdebatten, og til de Bemærkninger, jeg om dette Spørgsmaal dengang fremførte, tillader jeg mig at henvise det ærede Medlem.

Hvad angaar den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har stillet, er den jo affattet paa en saadan Maade, at den kan enhver lægge ind i, hvad der passer ham, den kan enhver fortolke, som han vil. Den er saa intetsigende, at det förmår ikke at aftvinge mig nogen som helst Interesse, om den skulde blive forkastet eller vedtaget; der er intet, der kan være mig mere ligegyldigt. Noget anderledes er det unægteligt med Hensyn til den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Clausager har stillet. Den vil vi fra Det radikale Venstres Side ikke kunne støtte, den tror jeg vi vil stemme imod.

Aksel Larsen: Jeg maa sige om den Forespørgsel og den Debat, der har udviklet